

ૐ

શ્રી મહાકાલીસ્તુતિ

પ્રકાશક:

શ્રી વીરે પારલે નવરાત્ર મહોત્સવ

સંવત ૧૯૮૩

સુન ૧૯૨૭

મૂલ્ય એક અંના

નિવેદન

સ્તુતિ બોલવામાં તથા સમજવામાં સરળતા હોવા માટે આ સ્તુતિ પ્રકટ કરવામાં આવે છે. શ્રી. ચૌહાનરાત્ર નેભૈયરાંમે શાસ્ત્રીએ સ્તુતિનાં અનુવાદ કરી આપી જે પ્રવુદ્ધતા સાધી દીધી છે તે માટે તેમને આભાર માનીએ છીએ. જપામણીખચને ખેલોચી વળવા જ રૂઢ્ય રાખવામાં આવ્યું છે.

ગોલે પારલે, ગાંધી દ્વાદશી, ૮૩ } લિ. મંત્રીઓ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથોચ્ચાર
અભિપ્રાય
ગુજરાતી કોપીરાઈટ-સંગ્રહ ॥

शक्रादयः सुरगणा निहतेऽतिवीर्ये
तस्मिन्दुरात्मनि सुरारिवले च देव्या ॥
तां तुष्टुवुः प्रणतिनम्रशिरोधरांसा
वाग्भिः प्रहर्षपुलकोद्गमचारुदेहाः ॥ २ ॥
देव्या यया ततभिदं जगदात्मशक्त्या
निःशेषदेवगणशक्तिसमूहमूर्त्या ॥
तामंबिकामखिलदेवमहर्षिपूज्यां
भक्त्या नताः स्म विदधातु शुभानि सा नः ॥ ३ ॥
यस्याः प्रभावमतुलं भगवाननंतो
ब्रह्मा हरश्च नहि वक्तुमलं बलं च ॥
सा चण्डिकाखिलजगत्परिपालनाय
नाशाय चाशुभभयस्य मतिं करोतु ॥ ४ ॥
या श्रीः स्वयं सुकृतिनां भवनेष्वलक्ष्मीः
पापात्मनां कृतधियां हृदयेषु बुद्धिः ॥
श्रद्धा सतां कुलजनप्रभवस्य लज्जा
तां त्वां नताः स्म परिपालय देवि विश्वम् ॥ ५ ॥
किं वर्णयाम तव रूपमर्चिल्यमेत-
किं चातिवीर्यमसुरक्षयकारि भूरि ॥

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૩૮૧૫ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ મહાકાવ્ય રત્નુલિ

વિષય ૫૨૨ અં: ૪૯૦

ઋષિ ઝોલ્યા;

॥ ૧ ॥

ઇન્દ્રાદિ દેવગણુ તે સુખલી દુરાત્મા
દેવીતણા પ્રબલ તેજ ધડા હણાતા
શ્રીને સ્તવે પ્રણમી નમ્રવિનમ્ર ભાવે
વાળીવડે પુલકિતે અતિ ચારુદેદે. ॥ ૨ ॥

જે મૂર્તિ છે સકલ દેવતાણી સુશક્તિ
જે દેવીથી જગત વિસ્તૃત વ્યાપ્ત છે આ
જે માત છે અખિલદેવમહર્ષિપૂજ્ય
પ્રીતે પ્રણામ જગદંબ કરો સદાય. ॥ ૩ ॥

જેનો અનૂપમ પ્રભાવ અનંત શક્તિ
બ્રહ્મા અશક્ત કથવા શિવ ને અનંત
તે ચંડિકા સકલ આ જગ રક્ષવાને
ચિત્તે ધરો અશુભ ભાતિ વિનાશ કાળે ॥ ૪ ॥

જે લક્ષ્મી છે સુકૃતિના ધરમાં અલક્ષ્મી
પાપીતણા સુમતિના હૃદયે સુબુદ્ધિ
લજ્જા કુલીન નરની સુજનોની શ્રદ્ધા
દેવી હજો નમન રક્ષ તું વિશ્વ સર્વ ॥ ૫ ॥

શું વણુવાય તુજ રૂપ અચિન્ત્ય દુર્ગે !
તારાં પરાક્રમ સુસારિવિદારનારાં

किं चाहवेषु चरितानि तवातियानि
 सर्वेषु देव्यसुरदेवगणादिक्लेषु ॥ ६ ॥
 हेतुः समस्तजगतां त्रिगुणापि दोषै-
 र्न ज्ञायसे हरिहरादिभिरप्यपारा ॥
 सर्वाश्रयाखिलमिदं जगदंशभूत-
 मव्याकृता हि परमा प्रकृतिस्त्वमाशा ॥ ७ ॥
 यस्याः समस्तसुरता समुदीरणेन
 तृप्तिं प्रयाति सकलेषु मन्त्रेषु देवि ॥
 स्वाहासि वै पितृगणस्य च तृप्तिहेतु-
 रुच्चार्यसे त्वमत एव जनैः स्वधा च ॥ ८ ॥
 या मुक्तिहेतुरविचिंत्यमहाव्रता त्व-
 मभ्यस्यसे सुनियतैर्द्रियतत्त्वसारैः ॥
 मोक्षार्थिभिर्मुनिभिरस्तसमस्तदोषै-
 र्विद्यासि सा भगवती परमा हि देवी ॥ ९ ॥
 शब्दात्मिका सुविमलर्ग्यजुषां निधान-
 मुद्गीथरम्यपदपाठवतां च साम्नाम् ॥
 देवि त्रयी भगवती भव भावनाय
 वार्तासि सर्वजगतां परमार्तिहन्त्री ॥ १० ॥

તારાં ચરિત્ર રણુમાં બહુ ઉગ્ર ભાસે
દેવી સદા અમુરદેવગણો ત્રિષે હા. ॥ ૬ ॥

હેતુ સમસ્ત જગતી ત્રિગુણા તમે છો
જાણી શકે ન તમને હર વિષ્ણુ દેવ
સર્વાશ્રયે જગત આ તવ અંશરૂપ
અવ્યાકૃતાજ પરમા પ્રકૃતિ તું આદ્યા ॥ ૭ ॥

જેના ઉદીરણુસ્વરેય સમસ્ત દેવો
તૃપ્તિ લહે સકલયજ્ઞમહિં, ભવાની
સ્વાહા તમે, પિતૃગણોતણી તૃપ્તિ હેતુ
માટે સ્વધા પણ તમે મુનિયો વદે છે ॥ ૮ ॥

જે મુક્તિ હેતુ અવિચિંત્ય મહાવ્રતા તું
અબ્યસ્ય છે ભવ ત્રિષે યતિયો કથે છે
મોક્ષાભિલાષી મુનિયો હૃતસર્વદોષો
વિદ્યા તમે ભગવતી પરમેશ દેવી. ॥ ૯ ॥

શબ્દાત્મ છો વિમલ ઋગ્ યજુતું નિધાન
ઓંકાર રમ્ય પદ સામતાણું તમે છો
વાર્તા તમે ભગવતી ત્રયી તો તમે છો
અર્પો સુભાવ જગતે ભવદુઃખહન્ત્રી ॥ ૧૦ ॥

मेधासि देवि विदिताखिलशान्त्रसारा

दुर्गासि दुर्गभवसागरनौरसंगा ॥

श्रीः कैटभारिहृदयैकृताधिवासा

गौरी त्वमेव शशिमौलिकृतप्रतिष्ठा ॥ ११ ॥

ईषत्सहासममलं परिपूर्णचंद्र-

विज्वाज्ज्वारि कनकोत्तमकांति कांतम् ॥

अत्यद्भुतं प्रहृतमात्तरुषा तथापि

वक्त्रं विलोक्य सहसा महिषासुरेण ॥ १२ ॥

दृष्ट्वा तु देवि कुपितं भ्रुकुटीकराल

मुद्यच्छशांकसदृशच्छवि यन्न सद्यः ॥

प्राणान्मुमोच महिषस्तदतीव चित्रं

कैर्जीव्यते हि कुपितांतकदर्शनेन ॥ १३ ॥

देवि प्रसीद परमा भवती भवाय

सद्यो विनाशयासि कोपवती कुलानि ॥

देहात्तेजदधुनैव यदस्तमेत-

न्नीतं बलं सुविपुलं मणिपासुरस्य ॥ १४ ॥

ते संमता जनपदेषु धनानि तेषां

तेषां यशांसि न च सीदति बंधुवर्गः ॥

મેધા તમે અખિલશાસ્ત્રસુખાણુકાર
 દુર્ગા અસંગ ભવસાગર નાવ ૩૫
 શ્રી કૃષ્ણના હૃદયમાં વસનાર લક્ષ્મી
 ગૌરી તમેજ શશિમૌલિ તણી પ્રતિષ્ઠા ॥ ૧૧ ॥

જાણે સુહાસ્ય પરિપૂરણ ચંદ્રખિંબ
 કાંતિવડે વિલસતું અતિ સ્વર્ણરૂપ
 આશ્ચર્યકારિ સુમનોહર આસ્ય તારું
 પેખ્યું તથાપિ મહિષાસુરનો પ્રહાર ॥ ૧૨ ॥

દેવી તમારું મુખ તે બ્રહ્મકીરણ
 જાણે શશાંક ઉગતો દિશ પૂર્વમાંય ।
 જોયું તથાપિ મહિષે નહિ પ્રાણ છાંડ્યા
 જીવાય ક્રુધ્ધ યમરાજ વિલોકને કે ॥ ૧૩ ॥

દેવી અનુગ્રહ કરો નિજ શ્રેય અર્થે
 ગુરુસે થતાં સકલ બાંધવ નષ્ટ થાય
 જાણ્યું વિદગ્ધ મહિષાસુર સન્ય સર્વ
 દેવી તણા પ્રકટ કોપ હુતાશમાંહે ॥ ૧૪ ॥

તે માન્ય છે જગતમાં ધનિકોજ તે છે
 તેનીજ કીર્તિ જગમાં નહિ બંધુનાશ

धन्यास्त एव निभृतात्मजभृत्यदारा
 येषां सदाभ्युदयदा भवती प्रसन्ना ॥ १५ ॥
 धर्म्याणि देवि सकलानि सदैव कर्मा-
 ण्यत्यादृतः प्रतिदिनं सुकृती करोति ॥
 स्वर्गं प्रयाति च ततो भवतीप्रसादा-
 ल्लोकत्रयेपि फलदा ननु देवि तेन ॥ १६ ॥
 दुर्गे स्मृता हरसि भीतिमशेषजंतोः
 स्वस्थैः स्मृता मतिमतीव शुभां ददासि ॥
 दारिद्र्यदुःखभयहारिणि का त्वदन्या
 सर्वोपकारकरणाय सदार्द्रचित्ता ॥ १७ ॥
 एभिर्हतैर्जगदुपैति सुखं तथैते
 कुर्वन्तु नाम नरकाय चिराय पापम् ॥
 संग्राममृत्युमधिगम्य दिवं प्रयान्तु
 मत्वेति नूनमहितान्विनिहंसि देवि ॥ १८ ॥
 तृष्ट्वै किं न भवती प्रकरोति भस्म
 सर्वासुरानरिषु यत्प्रहिणोषि शस्त्रम् ॥
 लोकान्प्रयान्तु रिपवोपि हि शस्त्रपूता
 इत्थं मतिर्भवति तेष्वहितेषु साध्वी ॥ १९ ॥

તેનાં સુરક્ષિત અપત્ય, કલત્ર, આત્મા
જેને સદા ભગવતી સુપ્રસન્ન દેવી ॥ ૧૫ ॥

કર્મેા સદાય સધળાં શુભ ધર્મયુક્ત
જે પુણ્યશાળી જન ભાવથી આચરે છે
તારા પ્રસાદ થકી તે જન સ્વર્ગ પામે
દેવી તમેજ ફલદા ત્રણ લોક માંહિ ॥ ૧૬ ॥

દુર્ગે હરો સકલજંતુ તણી સુખીતિ
સ્વસ્થો સ્મરે મતિ સુનિર્મલ દેવિ અર્પો
દારિદ્ર્ય દુઃખ ભયહારક કોણ બીજું
સર્વોપકાર કરવા નિત આર્દ્ર ચિત્તે ॥ ૧૭ ॥

દૈત્યો હણાય જગતે સુખ તો મળે છે
સેવે ભલે નરકમાં વસવા સુપાપો
સંત્રામમાં મરણ મેળવી સ્વર્ગ પામે
માની તમે અસુર નાશ સદા કરો છો ॥ ૧૮ ॥

દૃષ્ટિ થકી અસુર ભયમ નહિ કરો ને
પ્રેરો સ્વશત્રુ હણવા અતિ તીવ્ર શસ્ત્ર
દુર્ગે સુરારિગણ શસ્ત્ર પવિત્ર થાય
સ્વર્ગે વસે સુમતિ એમ ઉરે ધરો છો ॥ ૧૯ ॥

खड्गप्रभानिकरविस्फुरणैस्तथोग्रैः

शूलाप्रकांतिनिबहेन दृशोऽसुराणाम्

वन्नागता विलयमंशुमदिंदुखंड-

योग्याननं तव विलोकयतां तदेतत् ॥ २० ॥

दुर्वृत्तवृत्तशमनं तव देवि शीलं

रूपं तथैतदविचिंत्यमतुल्यमन्यैः ॥

वीर्यं च हंतुं हृतदेवपराक्रमाणां

वैरिष्वपि प्रकटितैव दया त्वयेत्यम् ॥ २१ ॥

केनोपमा भवतु तेस्य पराक्रमस्य

रूपं च शत्रुभयकार्यतिहारि कुत्र ॥

चित्ते कृपा समरानिष्ठुरता च दृष्टा

त्वय्येव देवि वरदे भुवनत्रयेऽपि ॥ २२ ॥

त्रैलोक्यमेतदखिलं रिपुनाशनेन

त्रातं त्वया समरमूर्धनि तेपि हत्वा ॥

नीता दिवं रिपुगणा भयमप्यपास्त-

मस्माकमुन्मदसुरारिभवं नमस्ते ॥ २३ ॥

शूलेन पाहि नो देवि पाहि खड्गेन चाम्बिके ॥

घण्टास्वनेन नः पाहि चापज्यानिःस्वनेन च ॥ २४ ॥

જે ખડ્ગની વિપુલ ક્રાંતિ અતિ સ્ફુરે છે
તેવું ત્રિશૂલ અતિ ઉગ્ર સદા ધરો છો
તે જોઈ દષ્ટિ અસુરોની ન નાશ પામી
આશ્રય એ ન મુખતેજપ્રતાપલીન ॥ ૨૦ ॥

ચારિત્ર્ય જે અશુભ કૃત્ય શમાવનાર
તેવું અનૂપમ સુરૂપ અચિંત્ય દેવી
દુર્ગે પરાક્રમ સુરારિવિઘ્નાતકારી
વૈરી પરે પણ સદાય દયા ધરો છો ॥ ૨૧ ॥

ક્રાંતિ અપાય ઉપમા બલ છે અતુલ્ય
જે રૂપ શત્રુ ભયકારિ પ્રહારિ કયાંક
ચિત્તે દયા સમરનિષ્ઠુરતા ધરતાં
દેવી તમેજ, વરદા ત્રણલોક માંહિ ॥ ૨૨ ॥

ત્રૈલોક્ય આ અખિલ શત્રુ તણા વિનાશે
રક્ષયું તમે સમરભૂમિ મહીં હણીને
વૈરી ગયા ત્રિદિવમાં ભય અસ્ત પામ્યું
દુર્ગે ભવાનિ જગદંબા નમો નમસ્તે ॥ ૨૩ ॥

શૂલથી રક્ષજો દેવી, રક્ષજો એમ ખડ્ગથી
ધંટાના નાદથી રક્ષો ધનુર્ન્યા શબ્દથી તથા ॥ ૨૪ ॥

ग्राच्यां रक्ष प्रतीच्यां च चण्डिके रक्ष दक्षिणे ॥
 भ्रामणेनात्मशूलस्य उत्तरस्यां तथेश्वरि ॥ २५ ॥
 सौम्यानि यानि रूपाणि त्रैलोक्ये विचरन्ति ते ॥
 यानि चात्यंतघोराणि तै रक्षास्मांस्तथा भुवम् २६ ॥
 खड्गशूलगदादीनि यानि चास्त्राणि तेम्बिके ॥
 करपल्लवसंगीनि तैरस्मान् रक्ष सर्वतः ॥ २७ ॥
 ऋषिरुवाच ॥ २८ ॥
 एवं स्तुता सुरैर्दिव्यैः कुसुमैर्नन्दनोद्भवैः ॥
 अर्चिता जगतां धात्री तथा गंधानुलेपनेः ॥ २९ ॥
 भक्त्या समस्तैस्त्रिदशैर्दिव्यैर्धूपैः सुधूपिता ॥
 ग्राह प्रसादसुमुखी समस्तान्प्रणतान्सुरान् ॥ ३० ॥
 देव्युवाच ॥ ३१ ॥
 प्रियतां त्रिदशाः सर्वे यदस्मत्तोऽभिवाञ्छितम् ३२
 देवा ऊचुः ॥ ३३ ॥
 भगवत्या कृतं सर्वं न किञ्चिदवशिष्यते ॥
 यदयं निहतः शत्रुरस्माकं महिषासुरः ॥ ३४ ॥
 यदि चापि वरो देयस्तथास्माकं महेश्वरि ॥
 संस्मृता संस्मृता त्वं नो हिंसेथाः परमापदः ॥ ३५ ॥

પૂર્વે રક્ષો પશ્ચિમે ને ચાંડિકે રક્ષ દક્ષિણે
ભભાવી ઉત્તરે આત્મ-ત્રિશૂલ રક્ષ ઈશ્વરી ॥ ૨૫ ॥

તમારાં સૌમ્ય જે રૂપો ત્રૈલોક્યે ગતિશીલ છે
અને જે ઘોર અત્યંત તેથી રક્ષો અમો, મહી ॥ ૨૬ ॥

ખર્ગ શૂદ્ર ગદાઓને જે અસ્ત્રો તવ અંગિકે
કરપદ્મવ સોહંતાં તે વડે રક્ષ સર્વદા ॥ ૨૭ ॥

ઋષિ બોલ્યા: ॥ ૨૮ ॥

નન્દનવનપુષ્પોથી સ્તવાયાં દિવ્ય અંગિકા
અચાર્યા જગતી માતા તથા ગંધાનુલેપને ॥ ૨૯ ॥

ભક્તિથી સર્વ દેવોએ ધૂપાવ્યાં દિવ્ય ધૂપથી
વદે પ્રસન્ન સુમુખે નમેલા સર્વ દેવને ॥ ૩૦ ॥

વદ્યાં દેવી ॥ ૩૧ ॥

વર માગો તમે સર્વે અભિવાંછિત ચિત્તમાં ॥ ૩૨ ॥

વદ્યા દેવો ॥ ૩૩ ॥

સર્વ કાય કયું આપે ન કાંઈ અવશેષ છે
મહિપાસુરને માર્યો અમારા દુષ્ટ શત્રુને ॥ ૩૪ ॥

છતાંયે વર દેવાનું યોગ્ય ધારો મહેશ્વરી
સ્મરણે સ્મરણે દુર્ગે દુઃખો સર્વ હરો તમે ॥ ૩૫ ॥

यश्च मर्त्यः स्तवैरोभिस्त्वां स्तोष्यत्यमलानने ॥

तस्य वित्तद्विविधवैर्धनदारादिसंपशम् ॥ ३६ ॥

वृद्धयेऽस्मत्प्रसन्ना त्वं भवेथाः सर्वदाम्बिके ॥ ३७ ॥

ऋषिरुवाच

॥ ३८ ॥

इति प्रसादिता देवैर्जगतोर्थे तथात्मनः ॥

तथेत्युक्त्वा भद्रकाली बभूवांतर्हिता नृप ॥ ३९ ॥

इत्येतत्कथितं भूप समूता सा यथा पुरा ॥

देवी देवशरीरेभ्यो जगत्त्रयहितैषिणी ॥ ४० ॥

पुनश्च गौरीदेहात्सा समुद्रभूता यथाभवत् ॥

वधाय दुष्टदैत्यानां तथा शुंभनिशुंभयोः ॥ ४१ ॥

रक्षणाय च लोकानां देवानामुपकारिणी ॥

तच्छृणुष्व मयाख्यातं यथावत्कथयामि ते ॥ ४२ ॥

ह्रीं ॐ श्रीम ण्डेयपुराणे सावर्णिके मन्वंतरे

देविः ॥ ४ ॥

જે મનુષ્ય સ્તુતિથી આ સ્તવશે માત અંબિકે
 મેળવે સુખસંપત્તિ તથા અતુલ વૈભવ ॥ ૩૬ ॥

અમારી ઉન્નતિ અર્થે પ્રસન્ન અંબિકે થજો. ॥ ૩૭ ॥

ઋપિ બોલ્યા: ॥ ૩૮ ॥

સુપ્રસન્ન થયાં દેવી દેવોના, જગના હિતે;
 અંતર્ધાન થયાં કાલી 'તથા' એમ કહી નૃપ ! ॥ ૩૯ ॥

પ્રકટયાં જેમ એ પૂર્વે રાજન્ તે વર્ણવ્યું તને
 દેવી દેવશરીરોથી સંસારહિતકારિણી ॥ ૪૦ ॥

પાર્વતીદેહથી બીજી જેમ ઉત્પત્તિ તેમની
 હણવા દુષ્ટદૈત્યોને તથા શુંભ નિશુંભને ॥ ૪૧ ॥

લોકોના રક્ષણે કાજે દેવોની ઉપકારિણી
 શ્રવણે ધાર આખ્યાન સાચે સાચું કહું તને ॥ ૪૨ ॥

માર્ગેય પુરાણ વિષે સપ્તશતીના અંતરભાગે
 સક્રાદ્યસ્તુતિના નામે ચતુર્થ અધ્યાય આ પૂર્ણ થાય.

અનુવાદક: મોહનલાલ નિર્મયરામ શાસ્ત્રી

વ્યાપી રહ્યાં માત અસંખ્ય રૂપે,
 ગાળે દિશાઓ જયકીર્તિ' ઘોષે;
 પ્રેરે, નિભાવે સત કાર્ય નિત્યે,
 કલ્યાણકારિ ! ભયહારિ ! ભવારિ અંબે !

ધી લેડી નૉથ' કાટ હિન્દુ આઈનેજ કે. એન. સેલર પ્રેસ

૩, ચોપાટી રોડ મુંબઈ નં. ૭ માં

ભદ્રવજી પીતાંબર ઠક્કરે જાણ્યું

અને

ગોકુળભાઈ દૌલતરામ ભટ્ટે—સહમંત્રી, શ્રી વીલે
 પારલે નવરાત્ર મહોત્સવ—વીલે પારલેથી પ્રસિદ્ધ કયું.
